

чивы въ придобываніето, краткы въ скончаніето; гледамы, колко трѣдове, колко страхове, колко зависти, колко разореніа или смѣшаватъ, или осланаватъ, или отравятъ, и поврѣждатъ благополѣчіето мѣ до край. Гледамы колко страсти, и волести, и колко възнишы брани, и враждебности борятъ тишината мѣ, и живота мѣ. Гледамы, че нити водыты на рѣкыты толко скоро текятъ, нити цвѣтіята на полето толко лесно увандватъ, нити молніята на небето толко внезапно сѣ изгѣватъ, колкото скоро тече, колкото лесно поврѣхнѣва, колкото сѣ изгѣва, и скоро и лесно, и внезапно сичката мѣ слава, наслажденіе, и радость. Ный твърдѣ добрѣ знаемъ, цю е скѣтатъ, защото го виждамы. Наистина ный не знаемъ, какво нѣщо е дѣшата, защото ный не виждамы нити хѣбостъ-та, нити естеството на дѣшата, и заради това азъ днесъ ще кажѣ първо: какво нѣщо е таа дѣша. Второ: че, ако ѿ изгѣвимъ, ный смы изгѣвили сичко. Трето: че та е безсмъртна, и че ако ѿ изгѣвимъ единъ пѣтъ, загѣвили смы ѿ вѣчно.

ЧАСТЬ ПЕРВА.

Какво нѣщо е дѣшата, ако попытамъ философыты, които сѣ са трѣдали да предырижатъ глѣбиниыты на Природата, отговарятъ много различно, но малко прилично. Върховніятъ отъ философыты Пифагоръ дѣма: че дѣшата е едно число, което движи себе си, и число раздѣлѣва ѣматъ: Платонъ: сѣщото, че дѣшата е сѣщество ѣмно само по себе си движимо, и движи сѣ отъ себе си, по едно стройно число (*ἀριθμὸν ἐναρμόνιον*). Галинъ: сѣщото почти. Спикѣръ: смѣшеніе отъ четыри качества, огненно, въздѣхообразно, дѣховно, и четверто нѣкое ненаименовано. Дикеархъ: смѣшеніе отъ четыриты стихіи. Асклипідъ: обѣченіе на чувствата. Анаксагоръ: озарителна частица отъ звѣздыты. Зинонъ: едно сѣгласіе (*армоніа*) на органыты. (Орждіята). Диогенъ: единъ образъ на Божіа рѣка. Талисъ: една животочна жидкость. Диоскоридъ: една всадена теплота. Калистенъ: единъ цвѣтъ на тѣлото. Смпедоклій: едно сѣставленіе на кръвъ-та. Демокритъ: едно кѣло (*сфѣра*) отъ атомическы тѣла. Ираклитъ: единъ огнь твърдѣ чистъ. Аристотель: едно беспрестанно движеніе на естественно, и органическо тѣло, което има животъ чрезъ нѣкоя си сила. Тѣмъ же, като оставилъ сѣсловіето на философыты, нѣка видимъ сѣ Богосло-